

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Русе, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Г. Ченджиев

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Пламен Г. Ченджиев Административно наказателно дело № 20224520201251 по описа за 2022 година

Постъпила е жалба от Д.С.Д. от гр.Русе ЕГН ***** в качеството ☐ на управител на „Виктор 33” ООД със седалище в гр.Русе против наказателно постановление № 14/21.06.2022 г. на директора на РЗИ- Русе,с което на основание чл.218 ал.2 от Закон за здравето на дружеството е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на ТРИ ХИЛЯДИ лева.

Жалбоподателката чрез своя процесуален представител моли съда да отмени изцяло наказателното постановление като необосновано и незаконосъобразно.

Представител на административно-наказващия орган предлага на съда да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е управител на „Виктор 33” ООД със седалище в гр.Русе.

Управляваното от жалбоподателката дружество стопанисва търговски обект кафе-аператив находящ се в гр.Русе ул.”Видин ” № 9.Обектът се състои от покрита търговска площ разделена на две търговски зали всяка с по три маси, а бара е в първата зала откъм входа.

Свид.Ч. заема длъжността държавен здравен инспектор в РЗИ Русе. Във връзка с изпълнение на задълженията си е извършвала проверки по повод на жалби на граждани в заведението стопанисвано от дружеството жалбоподател. На 29.03.2022г. по повод поредна жалба от клиент,че в заведението се пуши малко след обяд свид.Ч. извършва проверка на заведението. В този час на смяна барман в заведението е свид.Н.. По това време в заведението е заета една маса с трима клиента,от които единият активно тютюнопуши. На масата пред него са поставени кутия с цигари и запалка. На всички маси са поставени вази с налята в тях вода за да бъдат използвани като пепелници. Във вазите има угарки от цигари.

Когато влиза в заведението свид. Ч. вижда,че клиент пуши. Свид.Ч. в присъствието на свид.Н. съставя протокол На 01.04.22г. управителката е поканена за съставяне на акт и при личното □ явяване срещу дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение на разпоредбата на чл.56 ал.1 от ЗЗ.По акта са заявени възражения,но такива не са постъпили.

По-късно директорът на РЗИ Русе издава обжалваното наказателно постановление № 14/21.06.2022 г., с което на основание чл.218 ал.2 от Закон за здравето налага на дружеството административно наказание ГЛОБА в размер на ТРИ ХИЛЯДИ лева.

Изложеното се установява от представените писмени доказателства-констативен протокол,както и от показанията на свид.Ч.,С. и Н..

От показанията на свид.Ч. и С. се установяват съставомирните факти, а именно, че в заведението стопанисвано от дружеството се е извършвало тютюнопушене от клиент и на всички маси са били поставени малки вази с вода за да се гасят фасовете. Последният факт опровергава показанията на свид.С., тъй като цигарите които той твърди,че се разрешава да се пушат в заведението не горят и съответно не е необходимо да се изгасват. Освен това свид.Ч. и С. са успяли непосредствено да установят какви цигари е пишил клиента и още едно важно обстоятелство, че до поставената на масата кутия с цигари е имало и запалка,което само по-себе си доказва,че клиентът е пушил цигари отвид,който е забранен за употреба в закрити обществени заведения.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност,прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима,тъй като изхожда от лице с право на жалба и е

подадена в предвидения законов срок,а разгледана по същество е неоснователна.

В хода на административнонаказателното производство несъмнено се установява,че на инкриминираните дата и място е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 56 ал.1 от ЗЗ,тъй като установен към момента на съдебното следствие клиент на заведението стопанисвано от „Виктор 33” ООД е извършвал тютюнопушене в закрито обществено заведение.

Претенцията относно виновното за извършеното административно нарушение лице е неоснователна. Основанието за възникването на този спор е особената законодателна техника използвана от законодателя при определяне на санкцията за нарушение на разпоредбата на чл.56 ал.1 от ЗЗ регламентирана в разпоредбите на чл.218 ал.1 ,2 и 3 от ЗЗ.Тази особена законодателна техника налага тълкуване на волята на законодателя при определяне на отговорността.Такова тълкуване е направено в трайната практика на касационната инстанция – Административен съд гр.Русе относно приложението на разпоредбата на чл.218 ал.3 от ЗЗ при констатиране на тютюнопушене от неустановени клиенти на питейно заведение стопанисвано от юридическо лице.Според трайната практика в случаите при които се ангажира отговорността на юридическо лице по чл.218 ал.3 от ЗЗ следва да се има предвид, че забраната за тютюнопушене означава правно дължимо бездействие. В случаи като настоящия, при които независимо от обстоятелството, че не са предприети действия за реализиране на личната отговорност при нарушение на забраната от конкретни физически лица включително и поради причината,че не е установена самоличността им, допустимо е в този случай да се търси за същото нарушение и отговорност на юридическото лице, стопанисващо обекта, в който се е извършвало тютюнопушене.Тази отговорност на юридическото лице е породена от закона и е обективна и безвиновна. Достатъчно е да се установи,че в стопанисваното от наказаното дружество обществено заведение се извършва тютюнопушене като отговорността на юридическото лице в конкретния случай се ангажира и от предварително извършените действия за поставяне на малки вази с вода предназначени за изгасяне на фасовете от цигарите. Това е така, тъй като съставът на нарушението се осъществява чрез бездействие, при установено в закона задължение за определено действие от страна на ръководителя на стопанисвания обект, а именно да осъществява контрол върху лицата, при

дейността на които е извършено нарушението, и който обективно е могъл да предотврати чрез създаване на система от мерки за недопускане извършването на определен вид деяния. Това бездействие само по себе си не означава допустителство по смисъла на чл.10 от ЗАНН, което да е наказуема само в предвидените случаи. Такова може да се обсъжда само в случаите, когато е ангажирана лична административно наказателна отговорност. В случаите на чл.218 ал.3 от ЗЗ, отговорността на юридическото лице е обективна, безвиновна и при нея не се изследва субективната страна на нарушението.

Приетото за установено дава основание на съда да намери, че обжалваното наказателно постановление е правилно. Наложено е минимално предвиденото административно наказание, което в този си вид предвид наличието на предишни нарушения не е правилно индивидуализирано, но в това производство тази несъразмерност не може да се отстрани.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процедурата.

При определяне на вида на санкцията наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗАНН и чл.83 от ЗАНН, като е определил вида на наложеното наказание глоба на юридическо лице. При липса на съществено изменение на обстоятелствата на нарушението тази незаконосъобразност може да се изправи чрез приложение на закон за същото наказуемо нарушение като видът на определеното наказание се измени по начин, който да съответства на разпоредбата на чл.83 от ЗАНН, а именно имуществена санкция в същия размер.

По тези причини обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди като фактически изводи и измени по отношение на вида на административното наказание. Искането за присъждане на разноски в полза на административнонаказващия орган – минимума на съответния адвокатски хонорар поддържано от пълномощника му в съдебно заседание е основателно. Според чл.63 ал.3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Като отчита обстоятелството, че упълномощения защитник е изготвил жалбата и два пъти се е явявал в съдебни заседания, съдът намира, че минимално предвидената сума за хонорар на пълномощник от 300 лв. ще съответства на положения

труд и следва да се присъди.

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 14/21.06.2022 г. на директора на РЗИ- Русе, с което на основание чл.218 ал.2 от Закон за здравето на „Виктор 33” ООД представлявано от управителя Д.С.Д. от гр.Русе ЕГН ***** е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на ТРИ ХИЛЯДИ лева, като променя вида на наложеното наказание на ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на ТРИ ХИЛЯДИ лева.

ОСЪЖДА „Виктор 33” ООД представлявано от управителя Д.С.Д. от гр.Русе ЕГН ***** да заплати на РЗИ Русе представлявано от директора Искра ГЕ. Генева сумата от 300лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Русе в 14-дневен срок от уведомяването.

Съдия при Районен съд – Русе: _____